

1

نشریه اسلامی

تاریخ: 2012/6/21 شماره: 2

باسمه تعالی

الرابطة الثقافية الإسلامية العالمية

International Islamic Cultural Association

انجمن فرهنگی جهانی اسلامی

استفسار

پاسخگوی پرسش های دانشجویان مسلمان

www.khetabat.com

(س) 1- آیا کرامت اولیاء حق است و هر وقتیکه بخواهند آنرا ظاهر می توانند، و آیا هر ولی شفیع مذنبین می باشد، و آیا هرگونه تصرف اولیاء در کائنات و علم غیب داشتن ایشان حقیقت دارد، و آیا برای ولی شدن گوشه نشینی ضروری است؟

(ج) 1- کرامت امر خارق العاده ای است که الله تبارک و تعالی از طریق یکی از بندگان صالح ظاهر می نماید. مثلا ذریعه کرامت مشکل و ضرری را از وی دور می نماید و یا سود و منفعتی را بوی می رساند، اما این {ولی} قادر نیست که همان امر را هر زمان که بخواهد انجام دهد، چنانچه انبیاء علیهم السلام نیز اختیار انجام دادن معجزه را نداشتند، بلکه تنها الله تعالی اختیار دارد برای تصدیق نمودن پیامبرانش به مشیت خود بعضی علامات را بعنوان معجزه ظاهر نماید.
قرآن عظیم الشان چنین بیان می فرماید: { وَ قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ } (انگار معجزه قرآن را کافی نمی دانند) و می گویند: چه می شد اگر معجزاتی (همچون عصای موسی و ید بیضاء) از سوی پروردگارش بدو عطاء می گردید! (تا ما با دیدن چنین معجزه های محسوس ایمان می آوردیم). بگو: معجزات همه متعلق به خدا است (و آنچه او بخواهد رخ می دهد)، و من تنها بیم دهنده روشننگری هستم و بس.)
العنکبوت- 50

و تصرف کردن و دسترسی صالحین در جهان در امور بشری چون زراعت، تجارت و صنعت و غیره مانند تصرف و دسترسی سایر انسانها توسط اسباب و بتوفیق الله جل جلاله است، و احدی یارای شفاعت را ندارد، مگر اینکه الله جل جلاله برایش اذن و اجازه بدهد.

الله متعال می فرماید: (مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ) (کیست آنکسی که شفاعت کند نزد

وی مگر به اجازه وی) البقره- 255

همچنان احدی از صالحین و اولیاء الله علم غیب ندارد و مراد از علم غیب ظنون و تخمینات نیست و

نه علمی که از قرائن و دلائل حاصل می شود، بلکه مراد آنست که برای آن (غیب) هیچگونه قرینه و دلیل موجود نباشد.

الله جل جلاله می فرماید: { قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَ مَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ } { بگو نمی داند هر که در آسمانها و زمین است غیب را بجز الله، و نمی دانند که کی برانگیخته می شوند (و نمیدانند وقت دوباره زنده شدن را) النمل- 65

الله جل جلاله به رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) حکم نمود که اعلان دارد که من (رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم) به خود نفعی رسانیده نمی توانم و نه ضرری را از خود دفع می توانم تا چه رسد به دیگران و اگر من عالم بر مغیبات می بودم آن حسنات و موفقیت ها را حاصل میکردم که بنابر نداشتن علم غیب فوت می شود. و هیچگاه احوال ناگواری به من پیش نمی آمد.

الله متعال رسول برحقش را چنین حکم فرمود: (قُلْ لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ) (بگو مالک نیستم برای خود نفعی و نه ضرری را مگر آنچه خواسته است الله، و اگر دانستمی غیب را هر آینه بسیار جمع کردمی من از جنس منفعت و نرسیدی به من بدی، نیستم من مگر بیم دهنده و مژده رسان برای گروهی که (ایمان دارند).) الاعراف - 188

و ایمان داشتن به مقام والای اولیاء الله که در قرآن عظیم الشان وارد است فرض می باشد. (أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ، الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) آگاه باش هر آینه دوستان خدا هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آنانکه ایمان آوردند و می ترسند) یونس- 62-63

و (ایمان) به معنای شرعی آن شرط دستیابی به سعادت دنیوی و اخروی است: (اللَّهُ وَ لِي الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ) (الله مددگار است مومنان را، بیرون می آرد ایشان را از تاریکی ها بسوی نور) البقره- 257

و معیار اصیل کرامت داشتن تقوی و طهارت است. الله تبارک و تعالی می فرماید: (إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ) (گرامی ترین شما نزد الله پرهیزگارترین (مؤدب ترین) شماست.) الحجرات- 13

از علامات ولایت و کرامت عشق با صفا با خداست، و از نشانه های عشق و محبت با صفا، وفاست، و شرط وفا اقتداء کردن به فرستاده خداست.

راه اولیاء مغاره نشینی و انزوا نیست، بلکه سعی و تلاش در راستای احقاق حق و مبارزه و شهادت عاشقانه است، پس ای برادریکه می خواهی از دوستان خدا باشی از رهبانیت بیرون شو و همه

حرکت و امت شو و با موج در آمیز و در بحر حب خدا فناء شو. **خلوت نزد (ولی) تا آنجا قابل استقبال است که خویشتن شناس و خود ساز بوده قیام بر پا کند و جلوت شور انگیز و شعور انگیز بیافریند.**

این چنین است عالم اولیاء الله... و همه مهر و محبت بوده که انتقام و کبر و کینه و حسد را در آنجا راهی نیست، و ولایت و کرامت بدعوی کردن حاصل و ثابت نمی گردد و نه اولیاء الله به انتخابات نیازمند اند، بلکه (ولی) را الله متعال بنابر توفیق و لطف بیکرانش بر می گزیند، و مردم توسط صفات و اعمال که عبارت از التزام داشتن به کتاب و سنت و تعطیل نمودن شرک و بدعت است، آنها را شناسایی می توانند.

* * * * *

(س) 2- بعضی از همکارانم در شرکت، پیروان احزاب کمونیستی اند، ولی عده دیگری پیروان دینان مختلف اند، رابطه من با آنها بعنوان مسلمان چطور باشد.

(ج) 2- کسانی که با اسلام در حال دشمنی هستند، قابلیت اینرا ندارند که بعنوان دوست پذیرفته شوند. خداوند متعال میفرماید: (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا

إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (مردمانی را نخواهی یافت که به خدا و روز قیامت ایمان داشته باشند، ولی کسانی را به دوستی بگیرند که با خدا و پیغمبرش دشمنی ورزیده باشند، هر چند که آنان

پدران، یا پسران، یا برادران، و یا قوم و قبیله ایشان باشند. چرا که مؤمنان، خدا بر دل‌هایشان رقم ایمان زده است، و با نفخه ربانی خود یاریشان داده است و تقویتشان کرده است، و ایشان را به باغهای

بهشتی داخل می‌گرداند که از زیر (کاخها و درختان) آنها رودبارها روان است، و جاودانه در آنجا می‌مانند، خدا از آنان خوشنود، و ایشان هم از خدا خوشنودند، اینان حزب یزدانند، هان! حزب یزدان،

قطعاً پیروز و رستگار است.) (سوره المجادله-22)

و اسرار داخلی جوامع اسلامی از قبیل رازهای استخباراتی و سیاسی نظامی، و غیره نباید به یهود و نصاری و منافق و مشرک و یا ملحد افشاء شود و لازم نیست که در امور مسلمین با دیگران بعنوان

(بطانه) (دوست نهانی) مشوره‌های خصوصی صورت پذیرد، زیرا آرزوی آنها این است که مسلمانان را به اضرار مادی و معنوی مبتلاء نمایند و بسا اوقات از طریق رسانه‌ها و سایر نشرات علیه دین

اسلام بطور آشکارا چنان (پرو پا گاند) (propaganda) مینمایند، که عداوت نهانی ایشان که به مراتب

زیاد است واضح میگردد قرآن عظیم الشان میفرماید: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا يَدَّيْنَاهُ مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤًا مَا عَيْنُكُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءَ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ) (ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از غیر خود محرم اسرار برنگزینید، آنان از هرگونه شر و فساد در حق شما کوتاهی نمی‌کنند. آنان آرزوی رنج و زحمت شما را (در دل) دارند (و پیوسته در انتظار آیند. نشانه‌های (دشمنانگی از دهان آنان آشکار است، و آنچه در دل دارند بزرگتر است) از بدسگالی‌هایی که ظاهر می‌سازند) ما نشانه‌هایی را (که بتوان با آنها دشمن را از دوست باز شناخت) برای شما بیان کردیم اگر اهل عقل و درایت هستید.) آل عمران - 118

کفار و منافقین به کفر و نفاق خویش وابستگی کامل دارند، بنابراین از قبول حق امتناء ورزیده و بر فعالیت‌ها و تبلیغات ضد اسلامی پا فشاری و اصرار می‌ورزند، تا مسلمانان هم مانند آنها کافر شوند. الله عزوجل میفرماید: (وَدُؤًا لَّو تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً) (می‌خواهند که شما هم کافر شوید چنانکه کافر شدند (پس) می‌شوید شما و ایشان برابر). سوره نساء - 89

همچنان خداوند متعال میفرماید: [وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ) (و هرگز خوشنود نمی‌شوند از تو یهود و نه نصاری تا آنکه پیروی کنی دین ایشان را) البقره - 120

کفار و مشرکین میخواهند که رعب خود را به مسلمانان القاء کنند و با اسالیب مختلف آنها را به وحشت و هراس افکنند ولی بر مومنان واجب است که در تنفیذ نمودن شریعت از شیاطین و دشمنان اسلام نترسیده و تنها از الله تبارک و تعالی خوف داشته باشند.

[هر که ترسید از حق و تقوا گزید * ترسد از وی جن و انس و هر که دید]

الله جل جلاله می‌فرماید: (إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ) (این تنها اهریمن است که شما را از دوستان خود (با پخش شایعات و سخنان بی اساس) می‌ترساند، پس (از آنجا که شما به خدا ایمان دارید، بیباک و دلیر باشید و) از آنان مترسید و از من بترسید اگر مؤمنان (راستین) هستید.) آل عمران - 175

پس از آنکه صدر جزیره العرب [مکه معظمه] بدست مسلمانان فتح شد، در سال (9) هجری اعلان عام شد که بعد از این هیچ مشرک در مسجدالحرام داخل نشود، زیرا قلبهای ایشان به نجاست شرک و کفر آکنده است، و مسجدالحرام و قرب و جوار آن از هرگونه کفر و اعمال شرک آمیز پاک و منزّه است. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا) (ای

کسانی که ایمان آورده‌اید! بیگمان مشرکان (به سبب کفر و شرکشان، از لحاظ عقیده) پلیدند، لذا نباید پس از امسال (که نهم هجری است) به مسجدالحرام وارد شوند. سوره التوبه - 28

همه میدانیم که همه کشورهای جهان، قوانین و شرایط خاصی برای دخول مسافرین وضع نموده اند، پس یکی از شروط اذن دخول مکه معظمه که مرکز ایمان و توحید و مقام پاک است، خواندن کلمه توحید [لا اله الا الله] می باشد. ولی اگر عده از کافران که با مسلمانان در حال پیکار نیستند و سبب ایذا آنها نیز نمی شوند، تقاضای اخلاق اسلامی چنین است که با این مردم غیر مسلمان که معاند نبوده بلکه مسالم به شمار می روند از گفتار و کردار نیک کار گرفته شود. الله متعال می فرماید:

(لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ) (منع نمی کند شما را از آنکه جنگ نکرده اند با شما در امر دین و نکشیده اند شما را از خانه های تان، از آنکه نیکوئی کنید با ایشان و انصاف کنید در حق ایشان پیشک الله دوست میدارد انصاف کنندگان را) سوره الممتحنه - 8

اخلاق و دعوت لازم و ملزوم یکدیگرند، زیرا اخلاق و سلوک نیکو می تواند رابطه مستحکم میان داعی و مدعو ایجاد کند.

قران عظیم الشان می فرماید: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) (دعوت کن مردمانرا بسوی راه پروردگار خویش بدانش و بند نیک و مناظره کن با ایشان به طریقی که نیک است.) سوره النحل - 125

و فرمان الهی در سوره آل عمران چنین است: (قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَ لَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَ لَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) (بگو: ای اهل کتاب بیائید بسوی سخنی برابر است میان ما و شما که نه پرستیم غیر الله را و نه شریک سازیم با وی چیزی را و نگیرد بعضی از ما بعضی را پروردگاران سواى خدا، (پس) اگر رو گردانیدند (پس) بگوئید که گواه باشید به اینکه ما تابع حکم هستیم.) سوره ال عمران - 64

* * * * *

(س) 3- بار گناهانم مرا خیلی ناراحت نموده است، به اندازه ایکه ذهن و دماغم بجز از تشویش و نگرانی مشغولیت دیگری ندارد، سوال و خواهش من این است که لطف نموده اعمالی را برایم بنویسید که باعث و سبب آمرزش گناهان می شود؟

خداوند متعال شما را در راه خیر توفیق بیشتر دهد.

(ج) 3- خداوند ارحم الراحمین همه عاصیان و گناهکاران را مورد خطاب (یا عبادی) قرار داده و بسوی امید به عفو و بخشش بیکران و رحمت بی پایان ذات اقدس واحدش فرا می خواند: { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } { بگو (از طرف من) ای بندگان من آنانکه زیادتى کردند بر نفسهای خود نا امید مشوید از مهربانى الله

بتحقیق الله می آمرزد گناهان را همه، (هرآئینه) اوست آمرزگار مهربان). سوره الزمر-53

همچنان می فرماید: { وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا } (و بر پا کن نماز را دو طرف روز و قسمتی از شب، هر آئینه نیکوئی ها میبرد

بدیها را، این (پندی هست پند پذیران را) یادگاری است یاد گیرندگان را) سوره هود-114

بدیهی است که هر انسان کم و بیش دارای اخطاء و اشتباهات است، بنابراین هر یک نیاز شدید به عفو و بخشش خداوند تبارک و تعالی داریم، و الله جل جلاله از لطف بیکرانش انواع گوناگون اسباب مغفرت گناهان را برای عباد مهیا نموده که هرگاه انسان به هر کدام آنها متمسک شود، عفو و بخشش الهی شامل حالش می گردد.

ولی قابل تذکر است که شرط مغفرت و رحمت الهی، داشتن ایمان و برائت از کفر و شرک می باشد. خداوند متعال می فرماید: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ) (هرآئینه خدا

نمی آمرزد آنرا که شرک آرد بر وی، و میآمرزد سواى شرک کسی را که خواهد) سوره نساء-116

پس برماست تا بسوی اعمال و عباداتی بشتابیم که بر طبق فرموده های الهی، انسان را مستحق عفو و بخشش می گرداند: { وَ سَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ } { و بشتابید بسوی آمرزش از پروردگارتان و بهشتی که پهنایش آسمانها و زمین است آماده

شده برای پرهیزگاران} سوره آل عمران-133

ذیلا بعضی اعمالی که خداوند جل جلاله موجب مغفرت گناهان گردانیده است نگاشته می شود، **زیرا احساس مغفرت خواهی انسان را نیرو میدهد تا بسوی خیر و ثواب گام بردارد،** و تمسک جستن به هر کدام از اسباب مغفرت، میعاد و میثاق با خداست و عهد و پیمان بر این است که باید با ثبات و استقامت، رعایت و حفاظت گردد:

1- اسلام: با اسلام آوردن یک شخص، گناهیکه سابق در حال کفر انجام داده باشد، البته بجز حقوق العباد، بخشیده می شود. الله تبارک و تعالی می فرماید: (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ) (بگو برای آنها که کافراند، اگر باز ایستند آمرزیده می شود ایشانرا آنچه گذشت). سوره الانفال-38

امام مسلم رحمه الله داستان مسلمان شدن (عمرو بن العاص) را از زبان خودش اینچنین نقل می کند: (زمانی که پروردگار، اسلام را در قلبم عزیز و محبوب گردانید نزد پیامبر (صلی الله علیه وآله وسلم) آمدم و گفتم: دستت را بده تا با تو بیعت کنم، ایشان دست راستشان را دراز کرد آنگاه من دستم را جمع نمودم، پیامبر (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمودند: (ترا ای عمرو چه شده است؟) گفتم می خواهم شرطی بگذارم. فرمود: چه شرطی؟ گفتم: شرطم این است که بخشیده شوم فرمود: (اما علمت یا عمرو أن الإسلام يهدم ما كان قبله، و أن الهجرة تهدم ما كان قبلها، و أن الحج يهدم ما كان قبله؟) (آیا نمی دانی ای عمرو، که اسلام هر آنچه را که قبل از آن است نابود و پاک می کند و هجرت آنچه را که قبل از آن است نابود و پاک می کند و همچنین حج هم هر آنچه قبل از آن می باشد محو و نابود می کند؟)

2- هجرت در راه خدا: و آن عبارت از انتقال نمودن از دار کفر به دار اسلام است. الله جل جلاله می فرماید: (ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ) (باز (هرآئینه) پروردگار تو بخشاینده است آنان را که هجرت کردند بعد از آنکه مصیبت کشیدند،

باز جهاد کردند و صبر نمودند، هر آئینه پروردگار تو بعد از این آمرزگار مهربان است) النحل-110
و پیامبر اسلام (صلی الله علیه وآله وسلم) در حدیث عمرو بن عاص که قبلاً تذکر یافت، فرمود: (و أن الهجرة تهدم ما كان قبلها) (و هجرت آنچه را که قبل از آنست نابود و پاک می کند).

3- حج مبرور: عن عمرو بن العاص رضی الله عنه قال قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) (... و أن الحج يهدم ما كان قبله) (و حج هر آنچه قبل از آن باشد محو و نابود می کند).

و عن ابی هريرة رضی الله عنه قال :سمعت رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) يقول : (من حج فلم يرفث ولم يفسق، رجع كيوم ولدته أمه) (و از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که گفت : از رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) شنیدم که می فرمود: کسی که حج کند و فحش گویی نکرده و فسق ننماید، مانند روزی که مادرش او را زائیده بود (بی گناه) باز می گردد.) متفق علیه

4- ذکر نمودن هنگام شنیدن اذان: (عن سعد رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم): من قال حين يسمع المؤذن و انا اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد أن محمدا عبده و رسوله، رضيت بالله ربا و بمحمد رسولا و بالاسلام دينا غفرله ما تقدم من ذنبه) (از سعد رضی الله عنه روایت است که گفت: فرمود رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم): (کسیکه هنگام شنیدن اذان مؤذن بگوید: و أنا اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و اشهد أن محمدا عبده و رسوله، رضيت بالله ربا و بمحمد رسولا و بالاسلام دينا، گناه گذشته وی بخشیده می شود) (اخرجه مسلم)

5- کسیکه آمین گفتن وی با آمین گفتن فرشته ها موافقت کند: (عن ابی هریره رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) اذا امن الامام فأمنوا، فانه من وافق تامينه تامين الملائكة غفر ما تقدم من ذنبه) (از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمود: چون امام آمین گفت شما هم آمین بگوئید، پس کسیکه آمین گفتن وی با آمین گفتن فرشته ها موافقت کرد، گناه گذشته وی بخشیده می شود.) (رواه البخاری و مسلم)

6- هرگاه (سمع الله لمن حمده) گفتن با قول فرشته ها موافقت کند: پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله وسلم) فرمود: (اذا قال الامام سمع الله لمن حمده؛ فقولوا، اللهم ربنا لك الحمد، فانه من وافق قوله قول الملائكة غفرله ما تقدم من ذنبه) (چون امام (سمع الله لمن حمده) بگوید، پس شما بگوئید: اللهم ربنا لك الحمد) هرکسیکه قول وی با قول فرشته ها موافقت کرد، گناه گذشته وی بخشیده می شود.) (رواه البخاری و مسلم)

7- نمازخواندن: (عن ابی هریره رضی الله عنه قال: سمعت رسول (صلی الله علیه وآله وسلم) يقول أرايتم لو ان نهرا بباب احدكم يغتسل منه كل يوم خمس مرات، هل يبقى من درنه شيء؟ قالوا: لا يبقى من درنه شيء، قال: فذلك مثل الصلوات الخمس، يمحو الله بهن الخطايا) (از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که گفت: از رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) شنیدم که می فرمود: خبر دهید که هرگاه به دروازه یکی از شما جویی باشد و وی روزانه پنج بار در آن غسل کند آیا از چرکهایش چیزی می ماند؟ گفتند: از چرکهایش چیزی نمی ماند فرمود: پس این مثل و صفت نمازهای پنج وقت است که خداوند بوسیله آن گناهان را محو می نماید) متفق علیه.

(من توجأ فأحسن الوضوء ثم صلى ركعتين لا سهو فيهما غفرله ما تقدم من ذنبه) (کسیکه وضوء نماید و بطور نیکو وضوء نماید، سپس دو رکعت نماز بخواند طوریکه سهوی در آن نباشد، برای وی گناه گذشته اش بخشیده می شود) (رواه احمد)

8- مسح نمودن حجر اسود و رکن یمانی: (عن ابن عمر رضی الله عنهما قال قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): ان مسح الحجر الاسود و الركن اليماني يحطان الخطايا خطأ) (از ابن عمر رضی الله عنهما روایت شده که گفت: رسول الله (ص) فرمود: (هر آئینه) مسح کردن حجر اسود و رکن یمانی گناهان را کاملاً فرو می ریزد) (رواه احمد)

9- مجالس ذکر: (عن سهل بن الحنظله قال: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) ما اجتمع قوم على ذكر فترقوا عنه الا قيل لهم: قوموا مغفور لكم) (از سهل بن حنظله روایت شده که گفت: رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: اجتماع نکرد قومی بر ذکر پس پراکنده شدند از آن مگر اینکه گفته

می شود برایشان: برخیزید آمرزیده شد برایتان (گناهان شما). رواه احمد

10- بیمارشدن انسان: (عن عائشه رضی الله عنها قالت: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم): اذا اشتكى المؤمن اخلصه من الذنوب كما يخلص الكير خبث الحديد) (از عائشه رضی الله عنها روایت شده که گفت: رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمود: هرگاه مؤمن بیمار شود، از گناهان پاکش میکند، آنچنان که دمه آهنگر سیاهی و چرک آهن را پاک می کند.) رواه البخاری

* * * * *

(س) 4- من در یکی از کشورهای غیر اسلامی زندگی می نمایم و متأسفانه گناهان زیادی از من سر زده است، ولی حالا نادم و پشیمان هستم و در وجودم ترس و خوف روز افزون از عذاب آخرت احساس می نمایم، لطفاً بفرمائید که چه چیزها مرا از مجازات الهی رهایی می بخشد؟

(ج) 4- اگر شخص مسلمان مرتکب گناه شد باید بداند که اسباب ده گانه ذیل باعث دفع کیفر و عقوبت آن شده می تواند:

1- توبه نصح یا خالصانه کردن: پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمود، (التائب من الذنب کمن لا ذنب له) (توبه کننده همانند کسی است که هیچ گناهی ندارد.) رواه ابن ماجه رحمه الله
2- استغفار نمودن: الله تبارک و تعالی می فرماید، (وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ) (و آمرزش خواهید از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوی او، هر آینه پروردگار من مهربان دوستدار است) سوره هود-90

انسان هر قدر در گذشته گناه کرده و شقی باشد، چون از صدق ببارگاه خداوند جل جلاله باز گردد، و بخشایش طلبد، به کمال کرم وی را بیمارزد و دوستش دارد، خداوند متعال می فرماید:

(وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ) (و اوست آمرزگار دوستدار) سوره البروج - 14

با وجود قهاری، آمرزگاری و مهربانی او نهایت ندارد و لغزش های بندگان مطیع خود را می بخشد و عیوب شان را می پوشد و به الطاف اکرام و مراحم گوناگون نوازش می فرماید.

(الودود) هم به معنای فاعل (دوست دارنده) و هم به معنای مفعول (محبوب و مودود) می باشد، نکته جالب این است که چنانچه تذکر یافت صفت (ودود) در قرآن عظیم الشان دوبار، یکی در سوره هود با صفت (رحیم) و در سوره البروج با صفت (الغفور) یکجا ذکر شده است.

پس خداوند تبارک و تعالی علاوه از اینکه بر شخص گناهکاریکه توبه صادقانه و خالصانه کند، رحم

نموده و مورد مغفرت قرارش میدهد، دوستی هم می نماید.

3- کارها و اعمال نیکو و حسنه انجام دادن. الله عزوجل می فرماید: (إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبَنَّ

السَّيِّئَاتِ) (بیگمان نیکی ها بدیها را از بین می برد) سوره هود- 114

4- مسلمانان برای وی در زندگی و پس از وفات دعا نمایند.

5- مسلمانان بعضی از ثواب اعمال را برای وی ببخشند.

6- دعا نماید تا مستحق شفاعت رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) گردد.

7- ممکن است به مصائب دنیا از طریق شخص خودش و مال و فرزندان و اقارب و

هر چیزیکه دوست دارد مبتلا شود، در آنصورت صبر و شکیبایی را پیشه نماید.

8- به عذاب و فتنه برزخ و رنج و فشار قبر مبتلا می گردد تا کفاره گناهش شود.

9- با احوال و احوال قیامت مورد ابتلای الهی قرار می گیرد تا کفاره گناهش شود.

10- اینکه خداوند ارحم الراحمین مورد رحمت قرارش دهد.

* * * * *

(س) 5- متاسفانه زندگی مادی مرا خیلی سرگرم نموده است، بطوریکه به مشکل می توانم فراتر

از آن بیندیشم و هر آن در فکر دور کردن هرگونه خساره و گزند مادی هستم، ولی فکر می کنم که

مسلمان باید در فکر آخرت هم باشد و مثلا بداند چه چیزهای از دوزخ نجاتش میدهد، خواهش من

این است که لطف نموده اعمالی را بنگارید که باعث نجات یک مسلمان از آتش جهنم گردد؟

(ج) 5- مسلمان هوشیار و دوراندیش همواره در جستجوی راههای نجات از عذاب بوده و به اعمالی

مبادرت می ورزد که وی را به بهشت برین برساند. الله جل جلاله می فرماید: (فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ

وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ قَارَى) (پس هر که دور داشته شد از دوزخ و داخل گردانیده شد در بهشت به تحقیق

بمراد رسید). سوره آل عمران- 185

ذیلا بعضی اعمال نگاشته می شود که الله متعال آنها را سبب نجات از آتش دوزخ گردانیده است:

1- نفقه دادن و سر پرستی نمودن سه دختر یا سه خواهر و به ایشان احسان نمودن. (عن عائشة

رضی الله عنها قالت: قال رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) لیس احد من امتی یعول ثلاث بنات او ثلاث

اخوات، فیحسن الیهن إلا کن له سترا من النار) (از حضرت عائشه رضی الله عنها روایت است که

گفت: رسول الله (صلی الله علیه وآله وسلم) فرمود: نیست هیچ کسی از امت من که نفقه دهد و

سرپرستی نماید سه دختر یا سه خواهر را پس بر آنها احسان نماید مگر اینکه آنها (سه دختر یا سه خواهر) برایش حجابی از آتش می باشند) رواه البيهقي

2- کسیکه سه فرزندش وفات نمایند و صبر کند. (عن واثله رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) من دفن ثلاثه من الولد حرم الله عليه النار) (کسیکه سه پسرش را به

خاک دفن کند خداوند آتش دوزخ را بر وی حرام کند) رواه الطبرانی

3- از آبرو و عزت مسلمان در غیاب وی دفاع نمودن. (عن اسماء بنت یزید رضی الله عنها قالت:

قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) من ذب عن عرض اخيه بالغيبه كان حقا على الله ان يعتقه من النار) (هرکسی از آبروی برادرش در غیاب وی دفاع کند بر خداوند حق است که وی را از آتش جهنم آزاد نماید.) رواه احمد

4- چهل روز نماز با جماعت و با تکبیر اولی اداء نمودن. (عن انس رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم): من صلى لله اربعين يوما في جماعة يدرك تكبيرة الاولى كتب له برائتان:

برائة من النار و براءة من النفاق) (کسیکه چهل روز نماز با جماعت و با تکبیر اولی اداء کند برای وی دو برائت (رهایی) نوشته می شود، برائت از آتش جهنم و برائت از نفاق) رواه الترمذی

5- حسن سلوک داشتن: (عن ابی هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم): من كان سهلا هينا لينا حرمه الله على النار) (از ابو هریره رضی الله عنه روایت است که گفت:

رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) فرمود: هر کس نرم خوی و سهل گیر و نرم باشد، خداوند وی را بر آتش جهنم حرام می گرداند.) رواه الحاكم

6- پابندی و التزام داشتن به نمازهای فجر و عصر: (عن عماره بن روبية رضی الله عنه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) لن يلج النار احد صلى قبل طلوع الشمس و قبل غروبها)

(از عماره بن روبیه رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) فرمود: هرگز به آتش دوزخ داخل نمی شود کسیکه قبل از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن (فجر و عصر)

نماز بخواند) رواه مسلم

7- گرد و غبار جهاد فی سبیل الله: (عن عائشه رضی الله عنها قالت: قال رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) ما خالط قلب امرئ مسلم رهج فی سبيل الله، الا حرم الله عليه النار) (آمیزش نکرد

گرد و غبار فی سبیل الله با قلب شخص مسلمان مگر اینکه الله جل جلاله آتش دوزخ را بر وی حرام نمود.) رواه احمد

پس مسلمان راست تا شیفته و فریفته معصیت نشده و پیوسته در جستجوی اسباب نجات از

جهنم باشد، زیرا بار بزرگ معاصی ذهن و دماغ انسان را ویران و سر و پشت آدمی را خم می کند، و گناه در ظاهر جذاب بنظر می رسد ولی در حقیقت هیولای عظیم مدهش وحشتناک است، و فرار از زشتی ها و طهارت جستن از گناهان، فطرت و طبیعت و طینت آدمیت است، و قلبهای پاک تمنای طهارت مزید روحی را دارند و معراج و تعالی معنوی هر انسان بستگی به میزان بازگشت و ابتعاد وی از مفاک و گودال گناه دارد، و هنر بازگشت این است که هم ضامتر و هم مظاهر تاریک و مکرر را روشن و منور می سازد.

پس ای برادر: یوسف وار استقامت پیشه کن، و از کنعان عزلت بیرون شو، و قصر عزت را با زیور اخلاق و تقوی مزین ساز، و هر تنگنا و زندان زندگانی را مدرسه یوسفی بگردان، و بتان کاهنان شرک و فساد را واژگون نما، و با عزم راسخ و تعهد راستین از همراهِ رهروان و مشعلداران مسئولیت و رسالت باش و بدان که از مسئولیت های رسالت‌مندان این است که مردم را از فاجعه آگاه سازند.

پاسخ از:

دکتر: نهضتیار خطیبی